

тричасова почивка — въ 1 часà на 18-и октомврий — продължи движението съ нощенъ походъ до разсъмване, пжтува презъ цѣлия день и въ 18 часà вечерята стигна въ с. Бояновци. Тукъ, източно отъ селото, 18-и пех. полкъ се разположи на бивакъ. Умората, поради продължителното пжтуване и безсъннитѣ нощи, бѣ стигнала до крайния предѣлъ на човѣшката издържливостъ. За 64 часà Полкътъ измина близо 150 клм. по лоша планинска мѣстностъ, като презъ това време направи само три нощни почивки отъ три, петъ и половина и три часà. Военната история рѣдко е записвала примѣръ отъ настѣпателенъ походъ, какъвто ѝ оставиха Етърци презъ днитѣ отъ 15-и до 18-и октомврий 1915 година. Само съзнанието, че трѣбва да се помогне на своитѣ, даваше сили на хората да пжтуватъ непрекъснато, безъ сънъ и безъ почивка. И, действително, по това време 3-а пех. Балканска дивизия водѣше тежка борба съ многочислени сръбски сили, които искаха да си пробиятъ пжтъ отъ Косовско и Сърбия къмъ Македония.

На 18-и октомврий Полкътъ прекара спокойна бивачна нощъ, тѣй като положението на 3/3-а бригада срещу Гиляне вече бѣ подобрено, и отъ неговата незабавна намѣса нѣмаше нужда. Вечерята падна силенъ дѣждъ, който отне много отъ удобствата на почивката, но, както и да е, нощта мина добре

*

Между това, къмъ 18-и октомврий — деньтъ, въ който 18-и пех. Етърски полкъ стигна до с. Бояновци, дето, прочие, се групираше цѣлата 2-а бригада отъ 5-а дивизия, дветѣ български армии, действащи срещу Сърбия, се намираха въ следното положение:

I армия, съ фронтъ отъ р. Дунавъ до гр. Трънъ, бѣ проникнала въ сръбска територия, и водѣше бойове за спускането си къмъ р. Морава.

II армия бѣ настѣпила отъ Югозападна България къмъ гр. Враня и въ Северна Македония. Тя бѣ завладѣла градоветѣ Враня, Куманово и Скопие, и сега водѣше бойове на три фронта: на северъ — въ долината на р. Морава, къмъ Лѣсковецъ, на западъ — срещу Гиляне и Качанишкия проходъ и на югозападъ — при Велесъ и къмъ Криволакъ.

Тѣй като действията къмъ Лѣсковецъ отъ югъ и отъ изтокъ се бѣха твърде много затегнали, а за тѣзи къмъ Гиляне и Качанишкия проходъ се чувствуваше недостигъ отъ сили, къмъ Бояновци бѣ привлѣчена 2-а бригада отъ 5-а Дунавска дивизия (18-и и 20-и пехотни полкове), усилена съ нѣколко батареи, рота пионери и взводъ конница. До 20-и октомврий тази Бригада бѣ напълно прехвърлена къмъ Бояновци, а на 22-и сѣщия месецъ бѣ намѣсена въ борбата²⁾ съ сръбскитѣ войски, които напиреха да си отворятъ пжтъ къмъ долината на р. Вардаръ и преграждаха българското настѣпление къмъ Прищина.

¹⁾ 2/5-а бригада смѣни на 21-и октомврий 3/3-а бригада, която заемаше позиция отъ к. 508, северно отъ с. Кончулъ, на югъ, по линията Добросинъ—Дупиле—Мучи Баба—Дипча.